

Mgr. Schraven 11-10-2015 overweging

+ U bent welkom in deze kerk, op deze dag. In de liturgie heet deze zondag heel gewoon de achtentwintigste zondag door het jaar. Voor velen van ons krijgt hij echter een speciaal accent doordat wij vandaag denken aan die ene zoon van Lottum en Broekhuizenvorst, bisschop Frans Schraven. De mis en de lezingen, zoals wij ze aantreffen op deze achtentwintigste zondag door het jaar, verbindt ons ook met bisschop Schraven. Gedurende zijn leven heeft hij regelmatig deze liturgie gevierd, al was dat in het Latijn. Meermaals heeft hij de lezingen gehoord die wij nu gaan horen en hij heeft er ook zeker over gepreekt. Ik wens ons toe dat wij in verbondenheid met hem luisteren naar het woord van de Bijbel en deelnemen aan de viering van brood en wijn, in navolging van wat Jezus vroeg aan zijn apostelen: ‘doe dit tot mijn gedachtenis’.

Wijshheid 7:7-11   Hebr. 4:12-13   Markus 10: 17-30

Overweging

Tot nu toe hebben wij in deze eucharistieviering al heel veel woorden uit de bijbel gehoord. Onwillekeurig heb ik me afgevraagd ‘wat zou bisschop Schraven vroeger (bijvoorbeeld in deze kerk) gedacht en ervaren hebben bij de evangelielezing over de rijke jongeling? Heeft hij trekken van zichzelf in hem herkend? En voor ons nog belangrijker: herkennen wij onszelf in deze rijke jongeman en hoe waarderen wij de raad die Jezus hem geeft?

U hebt het verhaal zojuist gehoord. Een bemiddelde jongeman die het in het leven gemaakt heeft, komt op een vrij dramatische manier (hij valt op zijn knieën) naar Jezus toe. Dat hij zo handelt, is wel te begrijpen, want hij heeft geen alledaagse vraag, eigenlijk een onmogelijke vraag: ‘wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwig leven’. Waar verlangt hij naar? Wat wil hij? Volle wijsheid? Geluk dat niet meer overgaat? Jezus begrijpt zijn vraag en hij antwoordt: je weet wel wat je moet doen – volg de geboden die in onze traditie hun kracht hebben bewezen: niet moorden, geen overspel, niet stelen, niet vals getuigen, niemand bedriegen, je vader en moeder eerbiedigen. Heel ontwapenend (want wie zou het hem kunnen nazeggen) antwoordt de jongeman: ‘daar heb ik me altijd al aan gehouden’. Hij en Jezus zouden nu tevreden uit elkaar kunnen gaan. Einde verhaal. De vraag is beantwoord. Maar de jongeman voelt zich niet voldaan. Hij blijft zitten met het gevoel dat iets belangrijks hem blijft ontbreken. De geboden volgen, geen kwaad doen, fatsoenlijk leven: dat is hem blijkbaar op het lijf geschreven. Maar er moet iets meer zijn: iets dat blijvend is, iets dat uitgaat boven

plicht en goed gedrag. Hoe kom ik op dat punt? Jezus begrijpt wat hij eigenlijk wil. Hij kijkt hem vol liefde aan: deze jongen heeft grote idealen, iemand die zoekt naar de kwintessens in het bestaan. Jezus zegt: als je echt bij die kwintessens wilt komen, als je de kern wilt raken, verkoop dan alles wat je bezit en geef het aan de armen. Dan gaat de jongen somber en terneergeslagen weg: hij had namelijk veel bezittingen.

Een radicale uitnodiging; ze gaat naar de wortel. Als je deel wilt krijgen aan het eeuwig leven, moet je alles wat je bezit loslaten. Wat je hebt valt niet samen met wie je bent. Sterker nog: wat je hebt verbergt vaak wie je bent. Hier ligt een ankerpunt van het evangelie. Sla je anker in wie je echt bent, niet in wat je hebt. Dat principe gaat heel ver. Op wat je hebt, kun je geen staat maken. Zelfs niet op je eigen leven. Jezus zegt: 'Wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen, wie het verliest, zal het behouden'.

Meer dan dertig jaar voor zijn dood schrijft Mgr. Schraven in een brief: 'Zie je, als men elk ogenblik een kogel in zijn lijf kan ontvangen ofwel een kopje kleiner worden gemaakt, dan heeft men niets beters te doen dan elk ogenblik voor de dood bereid te zijn en men is ook niet bang meer.' Frans Schraven hing natuurlijk, zoals alle mensen, aan zijn leven. Maar hij had wel een idee over het verschil tussen tijdelijk en eeuwig, tussen uiterlijk en kwaliteit, tussen wat er toe doet en wat er tenslotte toe doet.

De vraag en het verlangen van de rijke jongeman was ook in hem volop aanwezig. Wat moet ik doen? De heldhaftigheid en heiligheid van Frans Schraven en van zijn gezellen is dat zij op het beslissende moment het juiste antwoord gaven en dat betaalden met hun leven. 'Eeuwig gaat voor oogenblik'.